

Spm. nr. S 1880

Til ministeren for udviklingsbistand (2/3 01) af:
Frank Dahlgaard (UP):

»Såfremt man i Danmark og/eller EU skulle beslutte sig for at åbne grænserne for fattigdomsflugtninge, mener ministeren da, at man i retfærdighedens navn bør etablere en gratis luftbro – eller anden gratis transport – til den rige verden, således at det ikke blot er de raske og mest resourcestærke fra den tredje verden, som kan få asyl og ophold i den rige verden, men også de allerfattigste mennesker?«

Svar (13/3 01)

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Der henvises til svaret på spørgsmål S 1772.

Spm. nr. S 1881

Til ministeren for udviklingsbistand (2/3 01) af:
Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation i hovedparten af Afrika i realiteten er håbløs, og at den eneste reelle løsning på fattigdomsproblemet derfor er at flytte de fattige mennesker til Europa og hjælpe dem her?«

Svar (13/3 01)

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Fattigdommen er fortsat udbredt i Afrika, hvor alt for mange mennesker lever under urimelige vilkår. Hiv/aids-epidemien, voldelige konflikter og naturkatastrofer ødelægger resultaterne af årtiers udviklingsindsats. Derfor må Danmark og resten Europa hjælpe Afrika. Men Afrikas fattigdomsproblemer må først og fremmest løses af afrikanerne selv. Heldigvis har der da også i løbet af 1990'erne været en række positive udviklingstræk på det afrikanske kontinent. Mange lande har gennemført nødvendige politiske og økonomiske reformer, selvom prisen på kort sigt har været høj. Den økonomiske vækst ligger indtil videre stadig langt fra det niveau,

der er nødvendigt for at nedbringe fattigdommen væsentligt, men der er i flere lande konstateret stigende vækst. Der er sket sociale fremskridt. Den forventede levetid er steget, og adgangen til undervisning og sundhedsydelser er forbedret. Der er i mange lande en positiv demokratisk udvikling. Mange afrikanske lande har på den baggrund forbedret mulighederne for at bekæmpe fattigdommen og skabe bedre levevilkår for de fattige.

Dansk udviklingsbistand har ydet et vigtigt bidrag til at muliggøre disse forbedringer. Afrika har en central plads i dansk udviklingssamarbejde, og 12 ud af 18 programsamarbejdslande er afrikanske. Den danske indsats er med til at give de afrikanske lande mulighed for at skabe en bæredygtig udviklingsproces baseret på vækst og beskæftigelse til gavn for en bedre tilværelse for de fattige.

De kommende års store udfordring bliver at sikre, at globaliseringen ikke fører til en marginalisering af Afrika, men tværtimod bliver kontinentets store chance for at få del i den verdensøkonomiske dynamik. Med den nye strategi for dansk udviklingssamarbejde, Partnerskab 2000, har Danmark grundlaget for at yde et vigtigt bidrag til denne proces.

For en nærmere analyse af Afrikas udviklingsproblemer henvises til kapitel 3 i analyse vedrørende Danmarks nye udviklingspolitik, Partnerskab 2000, som blev oversendt til Folketinget den 18. oktober 2000.

Spm. nr. S 1904

Til økonomiministeren (5/3 01) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvorfor sammenligner regeringen i eurosammenhæng konsekvent den danske rente med den tyske og ikke med et gennemsnit af renterne i eurolandene, sådan som Nationalbanken gør i sin seneste kvartalsoversigt?«

Begrundelse

I Nationalbankens kvartalsoversigt for 1. kvartal 2001 påpeges det, at det »ved vurderingen af sammenhængen mellem rente, inflation og valutakurs er mere relevant at holde den danske rente op mod det gennemsnit for renterne i eurolan-